

314. Ha földi utad véget ér...

Moderato

1. Ha föl - di u - tad vé - get ér, Hogy állsz az Úr e-
2. A Sá - tán sok - sok jót í - gér, Az út - ján csal - fa
3. Az Úr Jé - zus hív, jöjj ha - mar! Ő - ben - ne bé - ke

lé? Két úr szol - gá - ja nem le - hetsz, Ma el kell
fény, De meg kell lát - nod, hogy be - csap, Mit ő nyújt-
vár. El - tör - li min - den vét - ke - det, A menny - ben

vég - re dön - te - ned, Hogy é - le - ted ki - é?
hat, csak kár - ho - zat; Nem lesz töb - bé re - mény.
ád majd lak - he - lyet, Lel - ked üd - vöt ta - lál.

Mert mindnyájan nékiünk meg kell jelenni a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy ki-kí elvegye jutalmát annak, amint e testben cselekedett, ahhoz képest amit cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.

II. Kor. 5:10.